

กระดานขาว

งานวิจัย ใช้ได้จริง :

พืชอาหาร พืชสมุนไพร

ราชบัณฑิตยสถาน | ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
 กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพืชไร่พืช
 สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

เสี้ยวดอกขาว

ชื่ออื่น ๆ: โปะะเพ่ (กะเหรี่ยง-กาญจนบุรี) เสี้ยวดอกขาว (เชียงใหม่)

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Bauhinia variegata* L.

วงศ์ FABACEAE (LEGUMINOSAE-PAPILIONOIDEAE)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ต้นผลัดใบ อายุหลายปี ใบเดี่ยวออกเรียงสลับ รูปไข่กว้างหรือรูปเกือบกลม กว้าง 4-7 ซม. ยาว 6-15 ซม. ปลายเว้าลึก โคนเว้ารูปหัวใจ แผ่นใบหนา ดอกสีขาวหรือสีขาวอมชมพู มีกลิ่นหอมแรง ออกเป็นช่อสั้น ๆ ตามปลายกิ่ง มี 3-7 ดอก เมื่อดอกบานเส้นผ่านศูนย์กลาง 7-12 ซม. กลีบเลี้ยงสีเขียวอ่อน โคนเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 2 แฉก กลีบดอกมี 5 กลีบ รูปคล้ายพัด กลีบบนมีขนาดใหญ่ต่างจากกลีบอื่น สีชมพูเข้มมีเส้นริ้วด้านในสีเหลืองแดง เกสรเพศผู้ 10 เกสร แยกเป็น 2 กลุ่ม อับเรณูมี 2 พู รังไข่อยู่เหนือวงกลีบ ผลเป็นฝัก เมื่อแก่แตกเป็น 2 ซีก

ส่วนที่ใช้บริโภค: ดอกและใบอ่อน

วิธีการบริโภคและใช้ประโยชน์: ดอกสดรับประทานเป็นผักจิ้ม ตลอดจนผสมกับผักอื่นๆ ประุงเป็นแกง ชาวไทในเชียงใหม่ นิยมนำมาทำน้ำพริกหมุดอกเสี้ยว ใบอ่อนนำมาแกงแค

รสและประโยชน์ต่อสุขภาพ: รสหวานและมัน ช่วยเจริญอาหาร เปลือกต้นใช้ย้อมอวนหรือแห แก้อาการท้องร่วง โรคบิด เนื่องจากมีสารแทนนินสูง